

ти здорові й сильні нерви. Одначе молодого Адлера потягла більше наука. Він віддав ся фізиці, яку студіював на університеті в Ціріху. Його улюбленим професором був славний філософ Мах. Після зложення докторського іспиту, працював в Німецькому Музею в Мінхені. Відтак габілітував ся як приватний доцент на ціріхському університеті і читав тут теоретичну фізику. Йому всміхалась наукова кар'єра, для чого мав усі дані: замилювання до науки, пильність, неаби які спосібности, філософічне думанє. А одначе куди инде його потягнуло.

Він не тільки цікавив ся робітничим рухом, але з ранніх років почав брати в ньому участь. Близше віддав ся йому, коли в 1910 вступив до редакції ціріхського соціалістичного дневника "Das Volkrecht" (Право Народу). На цьому становищі був не довго, бо в слідуючому році прийняв місце в секретаріаті австрійської соціалдемократичної партії, на якому то становищі оставав до остатніх днів. Він весь віддав ся соціалістичному рухови. Він ним жив. Поза ним не було для нього життя.

Ми не будемо спиняти ся на характеристиці Фріца Адлера як людини, як соціалістичного письменника і діяча. Сю характеристику дає нам його промова перед судом, яку подаємо. В ній якими й живими красками виведений його портрет взагалі і особливо духовий. Небуденна індивідуальність, сильний характер, людина, що не знала компромісу, якої серце буден-